

Prostor před muzeem (50.77436 N, 15.06811 E)

Žula k Liberci patří, stejně jako k Pardubicím nebo k Třeboni kapr. Je to unikátní regionální produkt, jehož popularita překračuje hranice Česka. Jak však vypadá liberecká žula vlastně vypadá? Jak ji rozeznat od jiných žul, které se na území města Liberce také nachází? A kde si ji návštěvník Liberce může prohlédnout?

Liberecká geostezka (geostezka.fp.tul.cz)

T A
Č R

Tento projekt je spolufinancován se státní podporou Technologické agentury ČR v rámci Programu ÉTA.

www.tacr.cz
Výzkum užitečný pro společnost.

Tato mapa byla vytvořena díky projektu Geodiverzita v rámci města: percepce, funkce, potenciál (reg. č. TL02000219), který je spolufinancován se státní podporou Technologické agentury ČR v rámci Programu Éta.
www.tacr.cz

Křížovatka u jezírka (50.77594 N, 15.07406 E)

Liberecká žula je někdy kameníky nazývána "libereckou tlačenkou", a to pro podobnost své struktury s oblíbeným českým jídel. Při bližším pohledu na horninu zjistíme, že je složena z řady různobarevných minerálů, které se svými tvary, velikostí a vlastnostmi výrazně liší. Minerální složení pak ovlivňuje vlastnosti horniny jako celku - liberecká žula je velmi tvrdá, málo pórovitá a málo nasáková.

Park Lidové sady (50.77650 N, 15.07801 E)

Když se řekne žula, mnoho lidí si vybaví běžnou bílo-šedou žulovou kostku, používanou ke dláždění chodníků či silnic. Liberecká žula je však díky své výjimečné krásě mnohem více než jen běžným stavebním materiálem. I ve stavebnictví se využívá k tvorbě různých okrasných prvků, její elegancie však naplno vynikne při použití v umění. Z liberecké žuly byly vytvořeny různé pomníky, reliéfy, kašny, či drobná díla, se kterými se setkáte i v Liberci a jeho okolí.

Lomy pod univerzitou (50.77417 N, 15.07389 E)

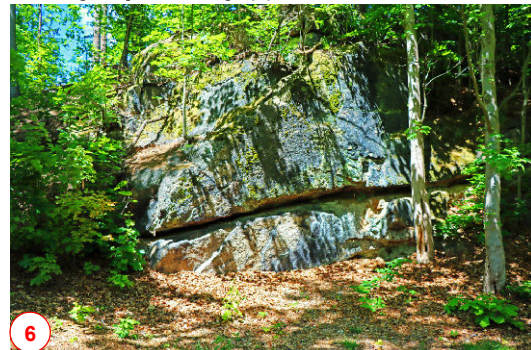
Svahy kopců na území města Liberce jsou hustě "okousány" řadou bývalých lomů na žulu. Bez těchto lomů by se mnohdy v úzkých údolích potoků na jižní hraně Jizerských hor nedalo pořádně stavět, řada budov totiž stojí v bývalém dobývacím prostoru. Jakmile za nějakým domem najdete skálu či strmý svah, můžete si být jisti, že tam v minulosti byl lom. Jak se ale vlastně taková žula těží? Možná vás překvapí, že ne pomocí mohutných výbuchů, ale naopak precizním odlamováním jednotlivých bloků tak, aby se co nejméně poškodily.

Parčík za budovou G (50.77361 N, 15.07735 E)

Žula je hornina, která vzniká tuhnutím ve velkých hloubkách. Jak se tedy dostane až na povrch, kde tvoří horské masivy? Za to mohou různé horotvorné a tektonické procesy, které v minulosti vytvořily jak Jizerské hory, tak i hřbet Ještědu. Bylo to však v odlišných obdobích, proto i charakter obou pohoří a jejich horninové složení je poněkud jiné. A čím že se Ještědský hřbet a Jizerské hory nejvíce liší? To musíte zjistit na vyhlídce v univerzitním parčíku.

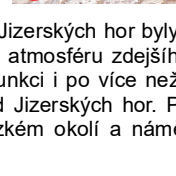
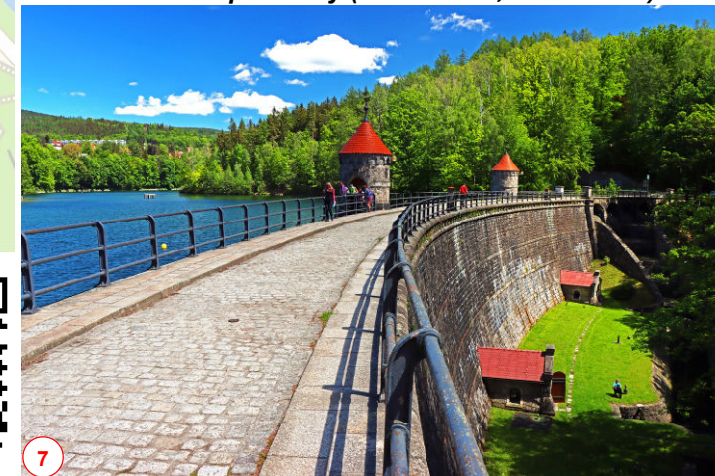
Skalky u přehrady (50.77128 N, 15.08021 E)

českých granátů v klenotnictvích.

Nic v přírodě není stálé a neměnné, a tak i pevná a odolná žula nakonec podlehe působení vnějších vlivů a rozpadne se. To však není konec jejího příběhu. Naopak, začíná tím zcela nová kapitola, kdy ze šterku, písku a prachu vzniknou zcela nové horniny. Díky tomuto procesu můžeme obdivovat pískovcová skalní města a nacházet v horninách zkameněliny. Hluboko pod zemským povrchem pak působením teploty a tlaku vznikají přeměněné horniny, které můžeme obdivovat na Ještědu, či v podobě šperků z

Hráz Harcovské přehrady (50.76870 N, 15.06964 E)

Žuly z Liberce a Jizerských hor byly v minulosti použity na řadu staveb, které spoluvytvářejí neopakovatelnou atmosféru zdejšího kraje. Jedním z příkladů mohou být přehradní hráze, které plní svou funkci i po více než 100 letech své existence. Žulové podloží pak výrazně ovlivňuje i vzhled Jizerských hor. Pro zvidavé na závěr přidáme několik tipů na výlety po městě i jeho blízkém okolí a náměty na četbu, ve které se o liberecké žule dozvíte ještě mnohem více.